

ADAMIN KIZI

Tek Sayfalık
Kitap

V1.2

MSK

Önsöz

Toplumun çizdiği yollar bellidir: Büyüyecek, bir işin olacak, evlenecek ve topluma faydalı olacaksın. Ben de herkes gibi bu beklentilerle yaşadım.

Yıllarca evliliklerde erkeklerin suçlu, kadınların mağdur gösterildiği anlatılara inandım, ben de dahil kimse adama ne olduğunu sormamıştı.

Ve başıma geldi..

En güvendiklerinin saygısızlığı gerçekten ağırılmış.

Susmam söylendi. Haklı olan susar dendi. Ama konuşanlar haklı görülüyordu. Bu nasıl bir tezattı?

Beni asıl rahatsız eden, hayatımın en büyük hatasından doğan en değerli hediyem olan kızıma, benim hakkımda yanlış bir resim bırakılacak olmasıydı.

Ve gerçeği ben öldükten sonra öğrenmesini istemedim. Çünkü geç kalınmış bir haklılık, haklılık olmaktan çıkıyordu.

Yaşananları anlatmazsak, nasıl ders çıkartabiliriz? Ayrımcılıklardan ve bunları besleyen toplumsal kalıplardan nasıl kurtulabilir; gerçekten eşit, adil, saygılı ve özgür insanlar olabiliriz?

Konuşarak anlatamadıklarımı, kimse kimseye saygısızlık yapmasın ve yaşadıklarım tekrar yaşanmasın diye, hak ettikleri seviyede tek sayfalık bir hikayeye, bir kitaba dönüştürdüm.

Bu kitabı, hiçbir ayrımcılığa sığınmadan eşit bir insan olmayı seçen, kendi yolunu özgürce çizen, başkalarına saygı duyan ve fayda sağlayan insanlara ithaf ediyorum.

MSK

ADAMIN KIZI

İlk ve Son Bölüm

“ Sen nasıl adamsın! ” dedi adam, “ sikerim böyle evliliği! ”.
“ Gelmiyorum ” dedi kızı, “ vermiyorum ”.
“ Alnında yazıyorsa öl ” dedi kadın, “ kadınlar daima kazanır ”.

Bunları nasıl?.. Ne diyorlardı?..

Körmüşüm, aptalmışım, aldanmışım.

Sonuna kadar güvendiğim, her şeyimi emanet ettiğim daima haklı dünyalarında, dörtte birini yalnız harcattıkları yıllarımdan sonra yüzleştim:

Seviyesiz, kademeli, insanı temelden sarsan saygısızlıkla.

Nasıl ve neden, derinden sarsıldığımı anlattım..

“Yok” dedi.

Anlattım.. “Hangi kadın” dedi.

Hala anlattım..

Duvar..

Hiç anlatamayacak ve anlaşılamayacak olmanın ağırlığında ezildim..

Çok sinirlendim.. Zaten nedenlere, gerçeklere hiç bakılmadı.. Sadece sinirliydim..

Hiddete ya da almaya değmezdi, o ayrı ve uzak dünyadaki adamın kızıydı, onun yanındaydı, benim değildi ve olamazdı ve onlara sadece bir adam lazımdı.

Yaptıklarımla değersizdim ve SSK’nın ötesi anlamsızdı onlar için.. Başarılarım, kazançlarımsa hakları..

Eğ başını kabul et, sus, o şekilde hasta ol ve öl.. Beklenti buydu..

Dur..

Hayatımdaki görevlerini yapmışlardı..

Olsaydı eğer, gerçek bir hayat arkadaşının sevgisinin, saygısının, ilgisinin ve desteğinin ne kadar değerli olabileceğini kavratmışlardı. Adamlığın yaşta değil, başta olduğunu gösterdiler.

“Kadının alaycı kahkahasını unutamayışımin sanatına” böyle başlattılar.

Tüm bu yaşadıklarım keşke diyemeyişimin tek değerli sebebi ise sen oldun, Pırlantam.
Canım Kızım.

İşte yazdım ve artık sustum ve sebebi haksız olmak değildi.

Hepsine tek sayfa yetti.
Bu kitap burada bitti.

